

Druga Katecheza Kongresowa: ZNAKI CHLEBA I WINA

Aby Msza święta mogła się dokonać, potrzebne są **chleb i wino**, które stanowią **materię** sakramentu Eucharystii. Od najdawniejszych czasów chleb i wino stanowią symbol obfitości i gościnności. Są wyrazem dobroci Boga i stworzonego przez Niego świata. W czasie Mszy świętej, podczas obrzędu przygotowania darów, dziękujemy za chleb i wino, które są owocem ziemi i winnego krzewu, przez co stają się szczególnym darem Stwórcy dla człowieka. Kościół wierny poleceniu swojego Mistrza ofiaruje chleb i wino, które przez słowa Chrystusa i wezwanie Ducha Świętego stają się Ciałem i Krwią Chrystusa i stanowią centrum sprawowania Mszy świętej.

Chleb i wino jako znaki sakramentu Eucharystii zostały zapowiedziane już w Starym Testamencie. Katechizm Kościoła Katolickiego poucza, że „w Starym Przymierzu na znak wdzięczności wobec Stwórcy składano w ofierze chleb i wino pośród pierwocin owoców ziemi”¹. W Księdze Rodzaju ukazana jest ofiara Melchizedeka, kapłana i króla w jednej osobie, który na spotkanie z Abrahamem wyniósł chleb i wino². W geście tym Kościół widzi zapowiedź swojej ofiary, określanej w modlitwie mszalnej jako „ofiara doskonała”³. Chrystus Pan podczas Ostatniej Wieczerzy wziął w swoje ręce chleb, błogosławił go, łamał i rozdawał swoim uczniom. Następnie podał im kielich wskazując, że jest w nim Jego Krew⁴. I dodał: „odtąd nie będę już pił z tego owocu winnego krzewu aż do owego dnia, kiedy pić go będę z wami nowy, w królestwie Ojca mego”⁵.

Ojcowie Kościoła wyrażają przekonanie, że Chrystus podczas Ostatniej Wieczerzy użył chleba pszennego, niekwaszonego, który w okresie świąt Paschy spożywali Żydzi⁶ oraz wina wyciśniętego z dojrzałych, naturalnych winogron. Aktualne przepisy liturgiczne precyzują, że aby materia sakramentu Eucharystii była ważna należy posługiwać się w czasie Mszy świętej chlebem praśnym, z czystej mąki pszennej i na tyle świeżym, by nie zachodziło niebezpieczeństwo

¹ Zob. nr 1334.

² Por. Rdz 14,18.

³ Por. KKK 1333.

⁴ Zob. Mt 26,26-28; Mk 14,22-24; Łk 22,19-20.

⁵ Zob. Mt 26,29.

⁶ Zob. Wj 34,18.

zepsucia. A wino powinno być z owocu winnego krzewu, naturalne i czyste, to jest bez jakichkolwiek dodatków obcych substancji oraz nie mętne i skwaszone⁷.

Chleb i wino przez konsekrację stają się Ciałem i Krwią Chrystusa. W tych postaciach obecny jest żywy i chwalebny Chrystus w sposób prawdziwy, rzeczywisty i substancjalny, z Ciałem i Krwią, Duszą i Bóstwem⁸. Eucharystyczna obecność Chrystusa w chlebie i winie zaczyna się w chwili konsekracji i trwa, dopóki trwają postacie eucharystyczne⁹. Za każdym razem, kiedy Kościół celebrował Eucharystię, przypomina sobie obietnicę, że w znakach chleba i wina, przemienionych w Ciało i Krew, „Chrystus wędruje razem z nami, jako nasza moc i nasz wiatyk, i czyni nas świadkami nadziei dla wszystkich”¹⁰.

⁷ Zob. KPK 924, OWMR 320-323.

⁸ Zob. KKK 1413.

⁹ Tamże, 1377.

¹⁰ Św. Jan Paweł II, *Ecclesia de Eucharistia*, 62.